

Parlament de l'estudiant Anna Colomer (Grau en Ciències Empresarials - Management)

L'èxit. Com definir l'èxit? És un d'aquells termes difícils de descriure. Alguns l'associareu a una imatge; d'altres, a una sensació, a una olor, a un premi o, fins i tot, a una persona.

Trobaríem en aquesta sala tantes definicions d'èxit com persones presents. I, per què?, us preguntareu. Perquè cada persona és única.

Com única és també la història que cadascuna de les persones que ens graduem avui hem compartit amb aquesta universitat, la Universitat Pompeu Fabra.

Uns tenien clar que el grau que escollien era la seva passió; d'altres van dubtar més en la seva decisió i la van prendre a última hora.

Unes han buscat el 10 des del primer moment, assistint a totes les classes possibles i lluitant per trobar lloc a les Aigües en època d'exàmens; mentre que, per a d'altres, els estudis han ocupat una posició més secundària i han preferit gaudir d'altres facetes de la vida universitària, passant més hores al bar o al llit, on, de fet, tampoc s'està malament. Unes només han hagut de creuar un carrer per entrar a classe; altres han necessitat un canvi de casa i de vida, lluny dels seus, o passar infinitat d'hores entre trens, metros, autobusos i tramvies.

Com en una petita mostra del món real, la diversitat ha estat sempre present en la nostra carrera universitària. Tots nosaltres som diferents, però hem arribat fins aquí i compartim l'orgull de ser graduats i graduades per la UPF.

Tanquem una etapa molt important, plena d'hores d'esforç, llàgrimes, nervis previs a les presentacions i als exàmens... Però, també, i com a recompensa, plena de somriures, il·lusions i amistats que, de ben segur, perduraran. En aquests quatre anys hem crescut, hem canviat i hem après. Sí, hem après, i més del que ens pensem, no només sobre funcions, variables, estratègies, màrqueting o comptabilitat, sinó també a ser millors persones.

I ho hem fet en una universitat de prestigi. Sí, ho sé: segurament en altres universitats els horaris no són un autèntic mal de cap; no s'ha de dinar en l'estimat *tupper* en cinc minuts entre seminaris, o es pot gaudir cada any de Sant Joan. Però, penseu: no és això, també, el que fa especial aquesta universitat?

Ha estat un camí llarg que, alhora, sembla haver passat a velocitat de creuer. Un camí que no hem recorregut sols. Companys, amigues, professors i famílies, sí, les nostres estimades famílies ens han acompanyat i ens han donat l'oportunitat de ser avui aquí. A tots vosaltres, simplement, GRÀCIES.

A partir d'aquí, no sabem cap a on ens portarà la vida, quins camins agafarem o si ens tornarem a creuar. Però el que us vull assegurar és que totes i tots nosaltres commemorem avui l'ÈXIT aconseguit.

Quin èxit? No ho sé; això ho he decidit vosaltres.

Perquè, tal com diu l'Albert Espinosa, "si creus en els somnis, els somnis es crearan".